

Η Όλγα

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο:nefthalim.blogspot.com

Είχε ο Γέροντας ένα πνευματικό παιδί πού λεγόταν Όλγα. Αυτή καταγόταν από μία αριστοκρατική οικογένεια. Ο πατέρας της ήταν στρατηγός του ρωσικού τσαρικού στρατού, πολύ γνωστός εκείνη την εποχή. Είχε λάβει μέρος στον πόλεμο μεταξύ Ρωσίας και Ιαπωνίας. Η μητέρα της πέθανε όταν η Όλγα ήταν πολύ μικρή και ο πατέρας της παντρεύτηκε δεύτερη φορά. Η δεύτερη γυναίκα του ήταν πολύ καλός άνθρωπος και αγαπούσε πολύ την Όλγα. Αργότερα η Όλγα έλεγε ότι η μητριά της ήταν πολύ καλή. Ο πατέρας της Όλγας ήταν άνθρωπος πολύ πιστός. Μια φορά στην εκκλησία έφερε την Όλγα κοντά στην εικόνα της Παναγίας του Καζάν και της είπε·

-Αυτή είναι η πραγματική σου Μητέρα, απ· Αυτήν να ζητάς ευλογία για όλα τα έργα σου.

Έτσι η Όλγα από παιδί άρχισε να προσεύχεται στην Παναγία. Στην αρχή της ζητούσε καινούρια παπούτσια και φουστάνια – και πάντα έπαιρνε όλα πού ζητούσε. Η Όλγα ήξερε ότι η Παναγία πάντα της δίνει όλα πού ζητάει και με απλότητα και εμπιστοσύνη την παρακαλούσε για όλα όσα είχε ανάγκη.

Όταν η Όλγα τελείωσε το Ινστιτούτο των ευγενών παρθένων (κλειστό ίδρυμα για τα κορίτσια από τις αριστοκρατικές οικογένειες) άρχισε να σκέφτεται τί να κάνει στο μέλλον. Η ψυχή της ποθούσε την μοναχική ζωή αλλά δεν ήταν σίγουρη αν μπορεί να σηκώσει τις δυσκολίες πού προϋποθέτει αυτή η ζωή. Τότε άρχισε να προσεύχεται στην Παναγία και να την παρακαλά να της πει αυτή ποιά οδό να διαλέξει. Έλεγε το εξής·

-Αν δεν σου είναι ευάρεστο να γίνω μοναχή, τότε στείλε μου τέτοιο γαμπρό σαν εκείνο το αγόρι – γιό του γνωστού μας γαιοκτήμονα πού είναι ένας άνθρωπος πολύ πιστός, σεμνός και μεγαλόψυχος.

Μετά από λίγες μέρες οι γονείς αυτού του παιδιού ήλθαν στο σπίτι της Όλγας να την ζητήσουν γυναίκα για τον γιό τους. Κατάλαβε ότι η Παναγία άκουσε την παράκλησή της και της δίνει ευλογία να παντρευτεί. Άρχισαν να ετοιμάζονται για το γάμο. Η τελετή έπρεπε να γίνει στο ναό Ισακίγεβσκι και αναμενόταν πώς στο γάμο τους θα είναι ο ίδιος ο αυτοκράτορας... Όλοι γύρω της ήταν χαρούμενοι και μόνο η Όλγα, όπως έλεγε αργότερα η ίδια, είχε μέσα της κάποιο κακό προαίσθημα. Της φαινόταν πώς την ετοιμάζουν για κηδεία και όχι για γάμο.

Την ημέρα του γάμου η Όλγα περίμενε στο σπίτι της να έλθει με την άμαξα ο γαμπρός της για να πάνε μαζί στο ναό. Οι γονείς της ήδη είχαν φύγει στην εκκλησία και τους περίμεναν εκεί. Είχε βάρος στην καρδιά της, στάθηκε μπροστά στην εικόνα της Παναγίας και προσευχήθηκε, λέγοντας το εξής·

-Άχραντε Παρθένε, ας γίνει το θέλημά σου. Αν ξέρεις ότι ο γαμπρός μου θ' αλλάξει μετά το γάμο και δεν θα μπορέσουμε να δημιουργήσουμε μία καλή οικογένεια τότε καλύτερα να μην παντρευτώ.

Την ίδια ώρα ο γαμπρός της Όλγας περίμενε στο σπίτι του, στην άλλη άκρη της Αγίας Πετρούπολης τον αδελφό του αξιωματικό για να πάνε μαζί στο σπίτι της νύφης και μετά στο ναό. Ο αδελφός του αργούσε. Ήδη πέρασε η ώρα και ο γαμπρός ήταν αναστατωμένος. Επιτέλους ήλθε ο αδελφός του. Μπήκε τρέχοντας στο σαλόνι, ζητώντας συγγνώμη. Μετά πήγε στο διπλανό δωμάτιο για ν' αλλάξει τα ρούχα του και άφησε πάνω στο τραπέζι το πιστόλι του. Ο γαμπρός πήρε το πιστόλι και από απροσεξία πυροβόλησε τον εαυτό του. Πέθανε επί τόπου. Δεν ήταν βέβαια αυτοκτονία, ήταν ένα ατύχημα πού όμως δεν έγινε τυχαία. Ήταν απάντηση

στην προσευχή της Όλγας.

Όταν η Όλγα έμαθε για το θάνατο του γαμπρού της, όπως ήταν με το νυφικό, πήγε στην εκκλησία όπου είχαν φέρι το σώμα του. Την ίδια μέρα έγινε κηδεία.

Μετά απ' αυτό το περιστατικό η Όλγα αρρώστησε. Δέκα μέρες δεν έτρωγε τίποτα και σχεδόν δεν κοιμόταν. Όλο αυτό το διάστημα βρισκόταν καρφωμένη στο κρεβάτι. Οι γιατροί βρήκαν καλπάζουσα φυματίωση. Οι γονείς δεν ήξεραν πώς να βοηθήσουν το παιδί τους. Την δέκατη ημέρα την επισκέφθηκε η αγία μάρτυς Παρασκευή, η οποία της είπε αυστηρά·

-Πήγαινε στην Γάτσινα, εκεί υπάρχει ένα τεμάχιο του Τιμίου Ξύλου και χέρι του τιμίου Προδρόμου. Εκεί θα γίνεις καλύτερα. Μετά θα πάς σ' εκείνο τον τόπο όπου βρίσκεται η εκκλησία με τη δική μου θαυματουργή εικόνα, θα πάς στο άγιασμα πού έχει κοντά, θα εξομολογηθείς και θα κοινωνήσεις. Εκεί θα γίνεις καλά, μετά θα σου πω τί θα κάνεις. Όλο το δρόμο θα περπατήσεις και μόνο λίγο πριν φτάσεις θα σε πάρει η άμαξα.

Η Όλγα σηκώθηκε από το κρεβάτι της και πήγε με τα πόδια στην Γάτσινα, όπου γιατρεύτηκε από το ψυχικό τραύμα. Μετά πήγε στην εκκλησία όπου βρισκόταν η ξυλόγλυπτη θαυματουργή εικόνα της αγίας Παρασκευής και στο άγιασμα πού είχε κοντά. Εξομολογήθηκε και κοινωνήσε των Αχράντων Μυστηρίων. Πραγματικά σχεδόν όλο το δρόμο η Όλγα έκανε με τα πόδια και μόνο τα τελευταία δύο χιλιόμετρα πήγε με άμαξα.

Στο ναό πάλι της φανερώθηκε η αγία Παρασκευή και της είπε·

-Ο Κύριος σε θεράπευσε. Από σήμερα και μέχρι τα εβδομήντα σου χρόνια ούτε μια φορά δεν θα άρρω- στήσεις. Όταν θα επιστρέψεις στο σπίτι πήγαινε στον Γέροντα, αυτός θα σου πει τί πρέπει να κάνεις.

Όταν άρχισε ο πρώτος Παγκόσμιος πόλεμος ο πατέρας της Όλγας πήγε στο μέτωπο. Μια φορά το φαγητό στο σπίτι τους τελείωσε και ούτε υπήρχαν χρήματα να το αγοράσουν. Η Όλγα έμαθε πού μένει ο πατήρ Σεραφείμ, πήρε από την μητριά της φιλά για το τραμ και πήγε να βρει τον Γέροντα. Όταν κατέβηκε από το τραμ την σταμάτησε μία φτωχή γυναίκα πού ζητούσε ελεημοσύνη. Η Όλγα της έδωσε όλα τα χρήματα πού είχε για εισιτήριο.

Μόλις μπήκε στο σπίτι του Γέροντα εκείνος είπε να την φωνάξουν αμέσως στο κελί του. Την ρώτησε»

-Τί, δεν παντρεύτηκες; Γιατί δεν ζήτησες ευλογία;

Μετά της έδωσε ένα πρόσφορο, λέγοντας·

-Φάε αυτό και θα χορτάσεις. Κάντε υπομονή, σε τρεις μέρες θα τα έχετε όλα και με παραπάνω. Ακόμα και στους άλλους θα δίνετε.

Η Όλγα σκέφτηκε·

-Πώς θα χορτάσω μ' αυτό το μικρό πρόσφορο;

Όταν όμως έφαγε το μισό κατάλαβε ότι έχει χορτάσει. Άφησε το άλλο μισό και το πήγε στην μητριά της. Μετά από τρεις ημέρες ήλθαν από το χωριό τους άμαξες φορτωμένες με διάφορα τρόφιμα. Τούς τα έστειλε ο πατέρας της. Αυτός έστειλε από το μέτωπο εντολή στους εργάτες του στο χωριό να πάνε τρόφιμα στην οικογένειά του στην πόλη.

Η Όλγα διηγήθηκε στον Γέροντα όλη την ζωή της και του είπε ότι αυτό πού συνέβη με το γαμπρό της το βλέπει σαν σημείο από τον Θεό ν' αφήσει τον κόσμο και να γίνει μοναχή. Ο Γέροντας την άκουσε προσεκτικά και μετά της είπε»

-Αν σου δώσω ευλογία να γίνεις μοναχή, μπορούν να σε κάνουν ηγουμένη, επειδή είσαι μορφωμένη. Αλλά είσαι πολύ συμπονετική - όλη την περιουσία της μονής θα την μοιράσεις στους φτωχούς και η ίδια θα κάνεις υπακοή στις αδελφές. Αν όμως θα γίνεις απλή μοναχή δεν θ' αντέξεις, η υγεία σου δεν είναι καλή. Τί λοιπόν μπορούμε να κάνουμε με σένα;

-Θα κάνω αυτό πού θα μου πείτε, παππούλη μου, - του απάντησε η Όλγα.

-Καλά, να γίνεις εισπράκτορας του τραμ, -της είπε ο Γέροντας-, θα σε ξέρει όλη η Πετρούπολη και πολλοί θα σε επισκέπτονται. Όταν θα δίνεις εισιτήρια να σημειώνεις πόσα πούλησες και το βράδυ για τον καθένα πού πούλησες το εισιτήριο να κάνεις μία μετάνοια και να παρακαλός τον Κύριο να τους σώσει όλους. Πολλοί άνθρωποι θα σωθούν με την προσευχή σου αν σηκώσεις τον σταυρό σου μέχρι τέλος.

Ο πατήρ Σεραφείμ έδωσε στην Όλγα ακριβώς τόσα χρήματα όσα αυτή είχε δώσει στην φτωχή γυναίκα. Έκανε πιστά όλα όσα της είπε ο πατήρ Σεραφείμ. Έγινε εισπράκτορας στο τραμ. Αυτή τη δουλειά συνέχιζε και μετά την επανάσταση, μέχρι να πάρει σύνταξη. Ο Κύριος της έδωσε την χάρη της προφητείας και πολλοί άνθρωποι την επισκέπτονταν για να βρουν παρηγοριά και να ζητήσουν την συμβουλή της. Η Όλγα πάντα έλεγε ότι όλα όσα κάνει τα κάνει με τις προσευχές

του Γέροντα Σεραφείμ.

Εδώ βλέπουμε μία τακτική του Γέροντα· εκτός από την Όλγα και άλλα πνευματικά παιδιά του βοηθούσαν τους ανθρώπους. Ο πατήρ Σεραφείμ δεν είχε την δυνατότητα να βοηθάει ο ίδιος όλους τους ανθρώπους και προσευχόταν στον Κύριο να δίνει βοήθεια σε όσους την χρειάζονται μέσω ανθρώπων με τους οποίους είχε στενούς πνευματικούς δεσμούς. Αλλά μόλις άρχιζε ο άνθρωπος να σκέφτεται ότι τα κάνει με τη δική του δύναμη αμέσως έχανε την ικανότητα που είχε.

Η Όλγα έγινε γνωστή στις ημέρες της πολιορκίας του Λένινγκραντ από τους Γερμανούς κατά τον δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο. Για πολλούς από τους κατοίκους της πόλης η Όλγα έγινε πραγματική μητέρα. Είχε πολλούς γνωστούς σε διάφορα συσσίτια της πόλης και την στρατιωτική λέσχη και τους παρακαλούσε να της φέρνουν τα αποφάγια. Και οι γνωστοί της ότι μάζευαν μετά το φαγητό τα έβαζαν σε μικρές σακούλες και τα πήγαιναν στην Όλγα...

Τις πιο πολλές φορές η ίδια η Όλγα δεν ήξερε τί είναι μέσα στις σακούλες. Μόλις της τις φέρνανε αυτή αμέσως τις έδινε σ' αυτούς που είχαν ανάγκη. Πολλοί άνθρωποι της φέρνανε ψωμί και άλλα φαγητά επειδή ήξεραν ότι όταν παρουσιαστεί ανάγκη η Όλγα θα τους βοηθήσει. Και όλα αυτά η Όλγα τα μοίραζε στους πεινασμένους. Και το μόνο ότι υπήρχε ένας τέτοιος άνθρωπος στην πολιορκημένη πόλη ήταν μεγάλο στήριγμα για τους κατοίκους του Λένινγκραντ. Η Όλγα συνέχιζε κάθε μέρα να κάνει μετάνοιες για τους ανθρώπους που φέρνανε σακουλίτσες και για τους πεινασμένους που μετά τις πέρνανε και προσευχόταν για την σωτηρία της πόλης.

Μέχρι να σταματήσουν να κυκλοφορούν στο Λένινγκραντ τα μέσα συγκοινωνίας η Όλγα συνέχιζε τη δουλειά της στο τραμ. Συνήθως όταν γίνονταν οι αεροπορικές επιδρομές η Όλγα δεν άφηνε τη θέση της στο τραμ και δεν πήγαινε να κρυφτεί στο καταφύγιο. Και όταν την ρωτούσαν για ποιό λόγο το κάνει αυτό, εκείνη απαντούσε·

-Ο Γέροντας γνωρίζει που πρέπει να πέσει η βόμβα.

Πράγματι, μια φορά η βόμβα χτύπησε το δεύτερο βαγόνι του τραμ ενώ η Όλγα βρισκόταν στο πρώτο. Το δεύτερο βαγόνι καταστράφηκε αλλά η ίδια η Όλγα δεν έπαθε τίποτα.

Μετά το τέλος του πολέμου η Όλγα συνέχισε να δουλεύει στο τραμ. Όπως και παλιά την επισκέπτονταν πολλοί άνθρωποι και πάντα έβρισκαν παρηγοριά και βοήθεια. Για την αγάπη της προς τους ανθρώπους ο Κύριος έδωσε στην Όλγα ένα ξεχωριστό χάρισμα» όσα φαγητά ευλογούσε η Όλγα παρέμειναν για πολύ καιρό φρέσκα. Ένας από τους γνωστούς της λέει ότι λίγο πριν πεθάνει η Όλγα του

χάρισε ένα τσεκούρι και του είπε»

-Θα το φας όταν θα σκληρανθεί.

Εφτά χρόνια το τσουρέκι παρέμεινε φρέσκο! Όταν μετά από εφτά χρόνια άρχισαν να το τρώνε είχε γεύση σαν χθες να το έβγαλαν από το φούρνο.

Η Όλγα απεβίωσε το 1957. 60 ημέρες πριν το θάνατο της σταμάτησε να τρώει και μόνο κοινωνούσε των Αχράντων Μυστηρίων... Στην κηδεία και την ταφή της συμμετείχαν χιλιάδες άνθρωποι...

Πηγή: *Βίος-Θαύματα-Προφητείες του Αγίου Σεραφείμ της Βίριτσα - Νέου Αγίου της Ορθόδοξου Ρωσικής Εκκλησίας 1866-1949, Εκδόσεις Ορθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη, 2003.*